

aannemen dat het voortdurend verlangen van de redactie, het Tijdschrift jeugdig te houden zo wel van ziel als van uiterlijk er ons toe heeft gebracht het erg nadrukkelijke vet door een gepast dieet te laten verdwijnen. Zorg voor de gelden, de zethaak en de onderkast is voor deze behandeling niet van betekenis geweest.

Juist de liefde voor een aardig aanzien zal de redactie ervan terughouden de door collega SCHUURMANS STEKHOVEN aangegeven spelling spoedig, zo ooit, te aanvaarden.

Januari 1972

REDACTIE

BERICHTEN

Buitenland

FRANKRIJK

Revolutionaire cytogenetica. Op de Conferentie voor standaardisatie in de menselijke cytogenetica die van 2 tot 4 september 1971 te Parijs is gehouden, zijn nieuwe kleurtechnieken besproken en overeengekomen, die een sprongwijze vooruitgang meebrengen voor het chromosomenonderzoek. Tot nog toe placht men de 23 menselijke chromosomenparen te nummeren en bovendien in 7 groepen in te delen: A t.m. G. Herkenning van de individuele chromosomen was echter alleen goed mogelijk in groep A, die drie chromosomenparen omvat. In de andere groepen was het onderscheid moeilijk, zo niet onmogelijk. Met autoradiografie (afbeelding met behulp van radio-isotopen) waren de chromosomen van de groepen B, D en E te onderscheiden, die in C, F en G echter weer niet. De ter conferentie aangegeven kleurmethoden maken donkere en lichte strepen en banden op de chromosomen zichtbaar, waardoor een nauwkeurige identificatie mogelijk is geworden. (*New Engl. J. Med.*, 23 dec. 1971 bl. 1483.)

GROOT-BRITANNIË

In memoriam voor een „ophthalmic hospital”. Honderdvijftig jaar geleden werd in het centrum van Londen het „Ophthalmic Hospital” gebouwd volgens de plannen van Mr. JOHN NASH. Het was vermoedelijk de elegantste ogenkliniek die de wereld ooit heeft gekend, en kon alleen worden gerealiseerd door de vrijgevigheid van Sir WILLIAM ADAMS. Bij de oprichting was de kliniek een van de grote ziekenhuizen waar soldaten die uit het Midden-Oosten met trachoom terugkeerden, konden worden behandeld. Maar reeds na enkele jaren was het aantal trachoompatiënten zodanig geslonken, dat de zalen moesten worden gesloten, terwijl in het gebouw een werkplaats werd gevestigd. Jaren geleden werd het grootste deel van het gebouw neergehaald en vervangen door een benzine-pompstation dat de naam droeg van „Nash's Sales and Service”. Tenslotte werd in 1967 ook het laatste restant van het gebouw afgebroken om plaats te maken voor een blok flatgebouwen, en thans herinnert ook geen naamplaat of maquette aan het feit dat daar eens het elegante „Ophthalmic Hospital” van Mr. NASH heeft gestaan. (*Brit. med. J.*, 22 jan. bl. 235.)

JAPAN

De psychiatrische Zen-inzichten. In het *New England Journal of Medicine* van 23 december 1971 (bl. 1458) bespreekt ILZA VEITH, Ph. D., de principes van een op de Zen-filosofie berustende benadering van de neurotische patiënt, zoals die geïnaugureerd is door Prof. SHOMEI MORITA van de Jikei-universiteit. Het is een typisch Japanse zienswijze, die geen enkele parallel toont met onze westerse psychiatrie, integendeel, in sommige opzichten daarvan radicaal verschilt. Twee principes beheersen de Zen-filosofie: het belang van het samen-leven van de individu met en in de natuur, en het

opgaan van de individu in de familie, de groep en de gemeenschap. De Morita-methode vermijdt een egocentrische analyse en poogt de patiënt van zichzelf af en naar de natuur en de gemeenschap toe te wenden. Wat de praktische uitvoering betreft, is het van belang dat de patiënt (alleen neurotici kunnen aldus geholpen worden, bij psychose-lidmers faalt de methode) in een inrichting wordt opgenomen en een week lang te bed wordt gelegd, in volkomen afzondering. Hij mag met niemand contact hebben, mag niet lezen, schrijven, roken, telefoneren en zelfs niet naar de TV kijken. Hij wordt met zijn ziekte alleen gelaten en moet leren met zijn ziekte één te worden. Deze beginperiode is de meest traumatische fase van de Morita-behandeling. Dan volgt geleidelijke restauratie in de richting van de wereld. De patiënt mag in de tuin gaan werken, niet bij wijze van arbeidstherapie, maar om zijn emotionele terugkeer tot de natuur te bevorderen. Langzaam breidt het regiem zich uit, er wordt contact met anderen toegelaten en er komen gesprekken met de arts, niet in afzondering in een behandelkamer, maar wandelend in de tuin. Er wordt alles gedaan om te vermijden dat de patiënt zijn ziel gaat blootleggen, want dat zou slechts de egocentriciteit bevorderen, die het wezen is van zijn neurose.

OOSTENRIJK

Freud-museum. In juni 1971 is te Wenen een museum geopend dat aan SIGMUND FREUD is gewijd. Het staat aan de Bergstrasse, in een huis waar FREUD heeft gewoond. Tot de stichting van het museum heeft zowel de regering als het standsbestuur bijgedragen. Men kan er de suite bezoeken waar FREUD zijn patiënten placht te behandelen, een bibliotheek met eerste drukken van zijn werken, documenten betreffende zijn werkzaamheden en sommige voorwerpen uit zijn woning. (*J. Amer. med. Ass.*, 8 nov. 1971 bl. 895.)

VERENIGDE STATEN

Nederlandse artsenvereniging in Amerika. Het bestuur van de Netherlands-American Medical Society is voor het komende jaar als volgt samengesteld: ROBBY MEYER, president, ANS VAN DER SCHRAAF, secretaris (6 Orchard Street, Morris Plains, New Jersey 0795), JAN KLEIN ROBBENHAAR, penningmeester, FLIP ESKES, redacteur. De vereniging is evenals in het verleden bereid, inlichtingen te verschaffen aan artsen die zich voor Amerika interesseren, en zou gaarne contact opnemen met hen die niet van haar bestaan op de hoogte zijn.

Wettelijke definitie van dood. De staat Kansas heeft een wettelijke primeur, in zoverre dat er voor het eerst een wettelijke definitie van dood wordt gegeven. In een editorial van het *New England Journal of Medicine* (21 okt. 1971 bl. 968) noemt Don HARPER MILLS het desbetreffende statuut „bold and innovative”. Daartegenover staat een in het zelfde tijdschrift-nummer afgedrukte, tamelijk kritische beschouwing van IAN MCCOLL KENNEDY, die het betreurt dat er nu een in de